
ROMÂNIA-MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
CONSTANȚA

SERVICIUL SOLUȚIONARE CONTESTAȚII

Bd. Tomis nr.51, tel/ fax 70.80.83, e-mail
contestatii@finanțe-ct.ro

DECIZIA NR. 23 / 15.02.2005

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. CONSTANTA S.R.L.

înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr...../2003 și/2004

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Constanța a fost sesizat de către administratorul societății **CONSTANTA S.R.L.**, cu sediul în Constanța, b-dul..... nr....., bl....., sc....., ap....., prin adresa înregistrată sub nr...../.....2004 cu privire la reluarea procedurii de soluționare a contestației înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr...../.....2003.

Solicitarea contestatarii se întemeiază pe rezoluția Parchetului de pe lângă Judecătoria Constanța din data de2004 prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art.13 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 C.p., art.37 din Legea nr.82/1991 raportat la art.289 C.p.și art.266 pct.2 din Legea nr.31/1990, întrucât faptele nu există și pentru art.291 C.p., deoarece lipsește unul din elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Prin Decizia D.G.F.P.Constanța nr.105/10.06.2003 s-a dispus suspendarea soluționării contestației formulate împotriva Procesului verbal din data de2003, încheiat de organele de control din cadrul Direcției Controlului Fiscal Constanța, până la finalizarea cercetărilor efectuate de către Inspectoratul de poliție pentru transporturi Constanța în dosarul penal cu nr...../2003 și până la soluționarea adresei nr...../.....2003 a D.C.F.Constanța transmisă Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța.

Obiectul contestației îl reprezintă obligațiile bugetare stabilite de organele de control prin Procesul verbal din data de2003, în sumă totală de **lei**, reprezentând:

- lei - T.V.A.;
- lei - majorari de întârziere TVA;
- lei - dobânzi aferente TVA;
- lei - penalități de întârziere TVA;
- lei - impozit pe profit;
- lei - majorări de întârziere impozit profit;
- lei - dobânzi impozit pe profit;

➤ lei - penalități de întârziere impozit profit.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile privind reluarea procedurii de soluționare prevazute la art.183 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Constanța are competența să analizeze pe fond dosarul cauzei și să pronunțe soluția legală.

1. Prin contestația înregistrată la D.C.F.Constanța sub nr...../.....2003, societatea CONSTANTA S.R.L., prin reprezentantul său legal, contestă în totalitate Procesul verbal încheiat în data de2003 prin care s-au stabilit în sarcina sa obligații bugetare în sumă de lei, constând în TVA, impozit pe profit, majorări, dobânzi și penalități de întârziere .

Cu privire la T.V.A. în cuantum de lei stabilită în actul de control petenta susține că aceasta nu poate fi considerată nedeductibilă în temeiul art.19 lit.a) din O.U.G. nr.17/2000 și art.24 alin.1 lit.a) din Legea nr.345/2002 deoarece dispozițiile invocate arată că pentru exercitarea dreptului de deducere a T.V.A., justificarea taxei trebuie să se facă cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate.

În cazul său, afirmă că justificarea dreptului de deducere a fost efectuată cu facturi fiscale a căror formă îndeplinește condițiile cerute de lege, respectiv: sunt conforme cu modelul obligatoriu publicat în actele normative în vigoare, sunt înseriate și numerotate, au completate toate datele de identificare ale furnizorului, inclusiv ștampila.

De asemenea, contestatara afirmă că seria și numerele facturilor fiscale emise de cei doi furnizori despre care nu avea cunoștință că nu există ca persoane juridice, nu se regăsesc între cele declarate nule și publicate în Monitorul Oficial.

Pe de altă parte, susține că a încheiat acte juridice cu cei doi furnizori, fiind de bună credință și fără a avea posibilitatea de a verifica prin mijloace obișnuite legalitatea facturilor.

În acest sens, afirmă că nici nu avea obligația legală de a face verificări suplimentare deoarece, potrivit prevederilor art.29 pct.B lit.b) din Legea nr.345/2002 și a art.echivalent din O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, avea obligația de a solicita copii ale înștiințărilor de plătitori de TVA numai în situația în care TVA din facturi depășea suma de 50.000.000 lei (sau 20.000.000 lei conform O.U.G. nr. 17/2000), ori, în cazul său taxa aferentă fiecărei facturi este cu mult sub limita prevăzută de lege.

În ceea ce privește cerința prevăzută de lege cu privire la justificarea dreptului de deducere a TVA cu "alte documente legal aprobate" contestatara apreciază că și aceasta este îndeplinită deoarece:

- Au fost emise chitanțe fiscale doveditoare ale fiecărei plăți, acestea fiind înregistrate în contabilitate;

- pentru bunurile achiziționate cu facturile incriminate, destinate consumului au fost emise și înregistrate bonuri de consum;
- operațiunile se regăsesc în jurnalul pentru cumpărări;
- pentru mărfurile achiziționate în baza facturilor s-au întocmit și înregistrat NIR-uri.

În completarea acestor argumente, petenta afirmă că deși controlul s-a efectuat la solicitarea Inspectoratului de Poliție pentru Transporturi Constanța, în cadrul cercetărilor efectuate de această instituție nu s-a reținut nici un fel de vinovăție și nu au fost inițiate cercetări sub aspectul încălcării vreunei norme legale.

În susținerea contestației cu privire la capătul de cerere constând în impozit pe profit în sumă de lei, petenta invoca prevederile art.9 alin.7 lit.j) din Legea nr.414/2002 conform cărora cheltuielile nedeductibile sunt cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ potrivit Legii contabilității nr.82/1991, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii, afirmând că deține toate documentele justificative cerute de Legea contabilității.

De asemenea, susține că argumentele prezentate la capătul de cerere cu privire la T.V.A. sunt aplicabile și în cazul impozitului pe profit.

În ceea ce privește contestația cu privire la majorările de întârziere, dobânzile și penalitățile de întârziere aferente T.V.A. și impozitului pe profit, petenta apreciază că în măsura în care debitele principale (care sunt izvorul acestor debite accesorii) sunt nelegale și accesoriile la aceste debite sunt nelegale, conform principiului "accessorium seqvitur principale".

Pentru motivele expuse, contestatara solicită admiterea contestației și restituirea sumei achitate în contul obligațiilor bugetare stabilite în Procesul verbal contestat sau compensarea acesteia cu alte obligații bugetare datorate de societate.

II. Procesul verbal încheiat în data de2003 a fost întocmit ca urmare a solicitării Inspectoratului de Poliție pentru Transporturi Constanța cuprinse în adresa înregistrată la D.C.F.Constanța sub nr...../.....2003, privind efectuarea unui control financiar fiscal la S.C. CONSTANTA S.R.L., precizându-se faptul că aceasta a înregistrat în evidențele contabile în cursul anului 2002 facturi fiscale emise de firme inexistente.

Din verificarea efectuată în baza documentelor puse la dispoziție de societatea verificată și de Inspectoratul de Poliție pentru Transporturi s-a constatat că în cursul anului 2002 societatea CONSTANTA a achiziționat anvelope și piese auto în sumă totală de lei, din care T.V.A. lei, de la societatea CLUJ S.R.L. Cluj în baza a trei facturi fiscale și de la societatea PLOIESTI S.R.L. Ploiești în baza unei facturi.

Având în vedere adresele emise de Oficiul Registrului Comerțului din județele Cluj și Prahova din care a rezultat faptul că cele două societăți nu sunt înregistrate, organele de control fiscal au procedat la recalcularea obligațiilor fiscale datorate de societate în anul 2002.

Astfel, taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei rezultată din cele 4 facturi fiscale emise de firmele inexistente a fost considerată fără drept de deducere invocându-se ca temei legal art.19 lit.a) din O.U.G. nr.17/2000 și art.24 alin.1 lit.a) din Legea nr.345/2002.

Aferent T.V.A. de plată rezultată s-au calculat majorări, dobânzi și penalități de întârziere, în conformitate cu prevederile art.13 din O.G. nr.11/1996 modificată și completată prin O.G. nr.26/2001.

De asemenea, au fost considerate nedeductibile cheltuielile cu anvelopele și piesele auto în sumă de lei achiziționate cu facturile fiscale emise de cele două firme inexistente, invocându-se prevederile art.4 alin.6 lit.m) din O.G. nr.70/1994 cu modificările și completările ulterioare și art.9 alin.7 lit.j) din Legea nr.414/2002.

Urmare recalculării impozitului pe profit aferent anului 2002, a rezultat o diferență de impozit de lei, suplimentar față de cel constituit de societate.

Deoarece din impozitul pe profit în sumă totală de lei datorat pentru anul 2002, societatea a achitat lei a rezultat o diferență de impozit de plată în sumă de lei, contestată de societate.

Aferent impozitului pe profit recalculat s-au stabilit obligații fiscale accesorii constând în majorări, dobânzi și penalități de întârziere .

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere susținerile contestatarei și prevederile actelor normative în vigoare, au rezultat următoarele:

Speța supusă soluționării este dacă societatea CONSTANTA S.R.L. are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată și a cheltuielilor cu bunurile aprovizionate cu facturi fiscale emise de firme inexistente.

În fapt, din documentele existente la dosar se reține că societatea CONSTANTA S.R.L. din Constanța s-a aprovizionat în lunile martie, aprilie, iunie și iulie 2002 cu anvelope și piese auto de la societățile CLUJ S.R.L. Cluj și PLOIESTI S.R.L. Ploiești - Prahova, în baza a 4 facturi fiscale.

În urma cercetărilor întreprinse de organele Inspectoratului de Poliție pentru Transporturi Constanța, s-a constatat că cele două firme nu sunt înregistrate la Oficiul Registrului Comerțului.

Drept urmare, s-a solicitat organelor fiscale stabilirea obligațiilor convenite bugetului de stat de către societatea CONSTANTA S.R.L..

În consecință, au fost recalculate taxa pe valoarea adăugată și impozitul pe profit, considerându-se nedeductibile T.V.A. și cheltuielile cu bunurile aprovizionate cu cele 4 facturi fiscale, în temeiul prevederilor art.19 lit.a) din O.U.G. nr.17/2000 și art.24 (1) lit.a) din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată și ale art.4 alin.(6) lit.m) din O.G. nr.70/1994 cu

modificările și completările ulterioare și art.9 alin.(7) lit.j) din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit.

Petenta contestă această măsură considerând-o ca fiind nelegală, pe motiv că deducerea taxei pe valoarea adăugată și a cheltuielilor s-a efectuat în baza unor facturi fiscale a căror formă îndeplinește condițiile cerute de lege, fiind formulare cu regim special. De asemenea, susține că a încheiat actul juridic fiind de bună credință, neputând verifica prin mijloace obișnuite legalitatea facturilor.

În drept, în privința regimului deducerilor taxei pe valoarea adăugată, în O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată în vigoare până la data de 01.06.2002, la art.19 lit.a) se precizează:

"Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor contribuabilii sunt obligați: să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată".

Conform art.24 alin.(1) lit.a) din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, în vigoare începând cu data de 01.06.2002 :

"Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente: pentru deducerea prevăzută la art.22 alin.(5) lit.a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată".

În legislația în materie de impozit pe profit, în vigoare până la data de 30.06.2002, respectiv în O.G. nr.70/1994 cu modificările și completările ulterioare, la art.4 alin.(6) lit.m) se prevede:

"cheltuielile nedeductibile sunt: cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr.82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ".

iar potrivit Legii nr.414/2002 în vigoare începând cu data de 01.07.2002, art.9 alin.(7) lit.j) :

"cheltuielile nedeductibile sunt: cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ, potrivit Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii".

Din documentele dosarului contestației se reține că speța analizată a făcut obiectul unor cercetări întreprinse de organele de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție pentru Transporturi Constanța și ale Parchetului de pe lângă Judecătoria Constanța în dosarul nr...../P/2004, dosar în care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a administratorului societății sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art.13 din Legea nr.87/1994, art.37 din Legea nr.82/1991 și art.266 pct.2 din Legea nr.31/1990, motivându-se că faptele respective nu există.

În ordonanța procurorului Parchetului de pe lângă Judecătoria Constanța pronunțată în data de 2004 s-a consemnat că „potrivit informațiilor furnizate de C.N.Imprimeria Națională, ORC de pe lângă Tribunalul Cluj și Tribunalul Prahova, S.E.I.P.Cluj și Prahova și I.P.J.Cluj s-a stabilit că formularele cu regim special ridicate nu corespund sistemului de înscriere și numerotare din evidențele C.N.I.N., cele două societăți furnizoare nu sunt înregistrate la ORC, persoanele ce figurează în calitate de delegați ai expedițiilor nu există și nici auto cu care s-au efectuat transporturile”.

Din cuprinsul ordonanței se reține că „documentele contabile primite sunt false” și că în cauză a fost efectuată o expertiză judiciară contabilă care a stabilit că valoarea totală a sumelor neachitate către bugetul statului este de lei (T.V.A. și impozit pe profit), facturile fiscale determinând prejudicierea bugetului.

Având în vedere că cercetările efectuate de organele abilitate au condus la concluzia că facturile fiscale sunt false, se reține că nu sunt îndeplinite cerințele impuse prin actele normative mai sus menționate, pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată și a cheltuielilor cu bunurile înscrise în ele, în sensul că facturile în speță nu sunt documente justificative întocmite conform legii de către persoane impozabile, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată. Aceste formulare cu regim special nu corespund sistemului de înscriere și numerotare din evidențele C.N.Imprimeria Națională iar cele două societăți furnizoare emitente nu sunt înregistrate la Oficiul Registrului Comerțului.

Împrejurarea că „învinuitul nu a cunoscut că documentele contabile primite sunt false” - aspect ce rezultă din rezoluția motivată a procurorului, nu este de natură a admite petentei exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată și a cheltuielilor cu bunurile înscrise în acestea întrucât nu sunt respectate prevederile legislației fiscale în materie de T.V.A. și impozit pe profit, acest fapt producând un prejudiciu bugetului de stat în sumă de lei, constând în impozit pe profit și T.V.A.

Având în vedere argumentele precizate, se reține a fi neîntemeiată legal contestația formulată împotriva măsurilor stabilite prin Procesul verbal din data de2003, motiv pentru care aceasta urmează a se respinge.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art.179 și 185 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea contestației formulate de S.C. CONSTANTA S.R.L. împotriva Procesului verbal din2003 încheiat de

reprezentanței D.C.F. Constanța, pentru suma de lei,
compusă din :

- lei - T.V.A.;
- lei - majorari de întârziere TVA;
- lei - dobânzi aferente TVA;
- lei - penalități de întârziere TVA;
- lei - impozit pe profit;
- lei - majorări de întârziere impozit profit;
- lei - dobânzi impozit pe profit;
- lei - penalități de întârziere impozit profit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Constanța în termen de 30 zile de la comunicare, în conformitate cu prevederile art.187 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 republicată.

**DIRECTOR EXECUTIV,
VASILICA MIHAI**

C.S.